

Kirkkohallituksen täysistunto 20.4.2010:

TÄYSISTUNTO: Kummien määräksi esitetään poikkeustapauksissa yhtä kummiä

Kirkkohallituksen täysistunto esittää kirkolliskokoukselle, että kummeja voisi poikkeustapauksissa olla vain yksi. Kummien vähimmäismäärän lasku edellyttää muutosta kirkkojärjestykseen. Nykyisin kastettavan kummeina pitää olla vähintään kaksi joko luterilaisen kirkon tai niin sanotun Porvoon yhteisön jäsenkirkon konfirmoitua jäsentä. Kummien määrälle ei ole annettu ylärajaa. Päätöksen tekisi sen seurakunnan kirkkoherra, jonka jäseneksi kastettava liittyy. Pääsääntönä säilyisi edelleen, että kastettavalla tulisi olla vähintään kaksi kummiä, jotka täyttävät säädetyt kelpoisuusehdot.

Esityksen tarkoituksena on helpottaa kirkon jäseneksi liittymistä niissä tilanteissa, joissa kahden kummin löytäminen on erittäin hankalaa tai ylivoimaista. Samalla nykyisiä säädöksiä halutaan selkeyttää.

Kirkolliskokous päätti viime vuoden marraskuussa lähettää kirkkohallitukselle valmisteltavaksi kirkkojärjestyksen muutoksen, joka mahdollistaisi kasteen toimittamisen yhden kummin ollessa nimettynä. Kirkkohallitus sai tehtäväksi valmistella myös kummiutta tukevaa aineistoa seurakuntien käyttöön. Täysistunto ehdottaa, että kirkkojärjestyksen muutos tulee voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kirkolliskokous on hyväksynyt muutoksen.

Seurakuntien rakennemuutoksesta on koottu tietoa ja kokemuksia

"Havainnot ja kokemuksia seurakuntien rakennemuutoksesta" -väliraporttiin on koottu tietoa kuluneen vuosikymmenen muutoksista. Seurakuntien rakennemuutoksen lähtökohtana on ollut kirkon jäsenyyden vahvistaminen, seurakuntayhteisöjen tukeminen ja itsekannattavuuden lisääminen.

Seurakuntien muutoksissa keskitytään usein rakenteisiin ja henkilöstön sijoittumiseen. Varsinaisen seurakuntatoiminnan kehittäminen alkaa usein vasta sen jälkeen. Kokemus on, että seurakuntatoiminta on haluttu säilyttää mahdollisimman pitkälle entisellään. Sen on katsottu turvaavan yhteisöllisyyttä. Varsinkin kuntaliitostilanteissa seurakuntatoiminta tukee koko paikkakunnan identiteettiä.

Keskeisenä kysymyksenä on, miten rakennetaan pieniä toiminnallisia yhteisöjä isojen rakenteellisten yksiköiden sisälle. Onnistuminen vaatii muutoksen hyväksymistä, uuteen tilanteeseen sopeutumista, hyvää suunnittelua ja yhteistyötä.

Väliraportin on koonnut seurakuntaneuvos **Leena Vallenius**. Seurakuntien rakennemuutoksen ohjausryhmän väliraportti annettiin tiedoksi kirkkohallitukselle.

[http://apo.stoli2.evl.fi/julkaisut.nsf/0/AE756453F9FBCF21C22576E400416840/\\$file/seurakuntarakenteen%20ohjausryhmän%20väliraportti.pdf](http://apo.stoli2.evl.fi/julkaisut.nsf/0/AE756453F9FBCF21C22576E400416840/$file/seurakuntarakenteen%20ohjausryhmän%20väliraportti.pdf)

Kirkkohallitus hyväksyi kirkon tilastoja koskevan kirkkohallituksen **tilastotuotantostrategian**. Se viestittää seurakunnille, miksi kirkon oma tilastotuotanto on tarpeellista. Strategiassa on määritelty tilastotuotannon toiminta-ajatus, visio, tilastotuotantoon liittyvät arvot sekä strategiset tavoitteet ja toimenpiteet.

Diakoniatyö visioi välittävää kirkkoa

Kirkkohallitus hyväksyi kirkon diakonian ja yhteiskuntatyön linjaukset vuoteen 2015. Meidän kirkko – välittävä yhteisö korostaa kirkon tehtävää sekä paikallisyhteisöjen että yhteiskunnan rakentajana. Välittävä yhteisö kiteyttää vision kirkosta huolta pitävänä yhteisönä. Se edistää lähimmäisenrakkautta ja hyvää elämää sekä Suomessa että maailmanlaajuisesti. Tavoitteena on yhteiskunta, joka välittää ja pitää huolta erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevista ihmisistä.

Koulutusraportti: Hengellisen työn ydinosaamista ovat läsnäolo ja kyky kohdata

Kirkkohallituksen asettama ammatillisen koulutuksen ryhmä laatii vuosittain kirkkohallitukselle ja piispainkokoukselle raportin kirkollisesta ammatillisesta koulutuksesta. Raportti sisältää tilannekatsauksen ja tilastoja.

Raporttiin sisältyy Kirkon koulutuskeskuksen asiakirja Kirkon hengellisen työn ammattien ydinosaaminen 2010. Ydinosaamiskuvaukset toimivat työvälineinä, kun seurakunnat täsmentävät ja kehittävät työntekijöiden tehtäväkuvien sisältöjä ja koulutussuunnitelmia.

Ammatillisen koulutuksen ryhmä esittää, että kirkon keskushallinnon resursseja käytettäisiin varsinkin kanttorin tehtävien ja koulutuksen kehittämiseen. Samoin se suosittaa seurakunnille, että nämä tarjoavat kirkon alalle opiskeleville riittävästi työssäoppimis- ja harjoittelupaikkoja sekä kesätöitä.